

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3040/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Властимир Јанковић, адвокат из ..., и других тужилаца, који нису странке у ревизијском поступку, против тужене Народне банке Србије из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца АА из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 540/22 од 20.05.2022. године, у седници одржаној дана 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 540/22 од 20.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 7886/10 од 15.11.2021. године, исправљеном решењем истог суда П1 7886/10 од 01.04.2015. године исправљеним решењем истог суда П1 7886/10 од 20.07.2016. године и решењем тог суда П1 7886/10 од 20.07.2016. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да на име разлике отпремнине тужиоцима исплати појединачно означене износе, односно тужиоцу АА из ... износ од 726.112,52 динара са законском затзном каматом. Другим ставом изреке утврђено је да су тужиоци означени у том ставу повукли тужбу. Трећим ставом изреке обавезани су тужиоци да на име судских такса за тужбу и одлуку исплате износ од 4.105.530,71 динар.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 540/22 од 20.05.2022. године одбијене су као неосноване жалбе тужилаца, између осталих тужиоца АА из ... и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 7886/10 од 15.11.2011. године исправљена решењима истог суда донетим под истим бројем дана 01.04.2015. године исправљеним решењем истог суда донетим под истим бројем дана 20.07.2016. године и решењем под истим бројем од 20.07.2016. године у првом ставу изреке. Другим ставом изреке укинута је решење садржано у другом ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 7886/10 од 15.11.2011. године, исправљене решењем истог суда донетим под истим бројем дана 01.04.2015. године, које решење је исправљено решењем донетим дана 20.07.2016. године и решењем од 20.07.2016. године у односу на тужиљу ББ, у ком делу је предмет враћен првостпеном суду на поновни поступак. Трећим ставом изреке одбачене су жалбе означених тужилаца изјављених против

првостепене пресуде. Четвртим ставом изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље ВВ и потврђено решење Првог основног суда у Београду П1 7886/10 од 17.09.2019. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац АА из ... је због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка благовремено изјавио ревизију са позивом на одредбе чланова 403, 407. и 441. ЗПП.

Тужена је доставила свој одговор на тужиочеву ревизију.

Испитујући допуштеност ревизије у смислу члана 403. став 3. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживању у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 28. став 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева.

Побијаном одлуком одлучено је о тужбеном захтеву којим је тражено обавезивање тужене на исплату разлике отпремнине у износу од 726.112,52 динара са законском затезном каматом. Имајући у виду да износ од 726.112,52 динара на дан подношења тужбе 19.04.2006. године очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра, то ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП којим је прописано да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију Врховни суд одбацити решењем ако то у границама својих овлашћења предвиђених чланом 410. није учинио првостепени суд, одлучено је као у изреци.

Противно ревизијским наводима у конкретном случају ревизија није дозвољена применом члана 441. ЗПП којим је прописано да је тај ванредни правни лек дозвољен у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, имајући у виду да тужбом тражени поништај споразума о престанку радног односа није био предмет расправљања у ревизијом побијаним одлукама.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић